

Księga I

Tytułowy bohater wychowuje się w tradycyjnej polskiej rodzinie szlacheckiej. Jego edukacja domowa opiera się głównie na historiach o czarach i duchach. Trafia następnie do szkoły publicznej, prawdopodobnie jezuickiej, która także nie wyróżnia się poziomem. Po śmierci ojca szesnastoletni Mikołaj wraca do domu, gdzie jego edukacji dopełnić ma francuski guwerner, pan Damon, niewykształcony awanturnik, podający się za markiza. Uczy on bohatera głównie języka francuskiego, a także zachęca go do lektury barokowych romansów: *Artamène ou le grand Cyrus* oraz *Clélie Madeleine de Scudéry* i *Historia Hipolita* Madame d'Aulnoy. Lektura ta sprawia, że Mikołaj zakochuje się w wychowawcy swojej matki, Juliannie, noszącej to samo imię, co bohaterka powieści o Hipolicie. Matka bohatera, odkrywając tę miłość, wysyła dziewczynę do klasztoru. Mikołaj natomiast, dla dopełnienia edukacji, wyjeżdża do Warszawy z guwernerem. Tam bohater zajmuje się głównie hulankami i hazardem. Zaciągnięte przy tej okazji długi musi spłacać matka Mikołaja. Po jej śmierci bohater marzy o wyjeździe za granicę. Aby zdobyć na to fundusze zastawia trzy swoje wioski oraz klejnoty. Udaje się do Paryża, gdzie hulaszczę życie wpędza go w długi. Uciekając przed dłużnikami Mikołaj udaje się do Amsterdamu, a stamtąd planuje wypłynąć do Batawii, jednak jego statek rozbija się, Mikołaj trafia na nieznaną sobie wyspę o dziwnej nazwie - Nipu.